

Una altra tipologia de presons:

Les presons humanes

i no humanes

CIRCS

ZOOS

PISCIFACTORIES

LABORATORIS

GRANGES

ILLES DE CRIA

ESCRIT DE L'ASSEMBLEA LLIBERTÀRIA UB RAVAL PEL FANZINE
PUBLICAT EN OCASIÓ 18ª MARXA CONTRA LES PRESONS A BARCELONA

Sobre altres tipologies de presó.

El següent text tracta de donar eines per poder debatre sobre aquesta realitat, en cap moment arriba a conclusions finals, ja sigui per facilitar el debat sense condicionar o ja sigui per la poca extensió del mateix. Les comparacions o exemples són totalment matitzables i de fet seria l'ideal per construir entre totes una visió global sobre la qüestió.

Una altra tipologia de presó: Les presons humanes i no humanes.

- Les granges, els zoos, les piscifactories, circs, botigues d'animals, laboratoris d'experimentació, llocs de criança,...

Petita introducció de conceptes:
- <u>Especisme</u> : constructe social mitjançant el qual una espècie es posiciona com a superior a una altre, tal i com fa el racisme en el cas de les races per exemple.
- <u>Sensocentrisme</u> : seran mereixedores de respecte aquelles espècies/sers capaces de sentir (en base a un sistema nerviós central)
- <u>Biocentrisme</u> : consideració de respecte en base a sigui quina sigui la forma de vida.
- <u>Ecocentrisme</u> : no se centra en individus, propugna el respecte a la naturalesa en la seva globalitat.

“Un movimiento que olvida a sus presas, está condenado al fracaso.”

Harold Thompson

La lluita per la llibertat i la voluntat vehement d'aconseguir-la va molt més enllà del gènere, l'espècie, l'edat, la raça,..., i és per això, i tan sols per això, que veiem necessari parlar d'aquests altres tipus de presons -també quotidianes. Aquest escrit no porta com a compromís treure importància a les presons humanes, ni tampoc intentar salvar les distàncies insalvables que entre les dues trobem, simplement es vol redactar per evidenciar que **totes volem viure en llibertat, cooperant si fa falta per aconseguir-ho: les animals captives sempre intenten escapar-se, insubmises, sigui quin sigui el procediment intel·lectual que segueixin per poder fugir. No es tracta d'un instint o d'una reacció sense fonaments, es tracta de voler la llibertat i no tenir-la, i que altres hagin decidit per tu autoritàriament.**

Sobre la dissertació de què entenem com a negació de llibertat.

Filosòficament podríem parlar sobre el terme llibertat des de moltes perspectives, però aquí ens basarem en què és aquesta entenent la seva negació, a través d'unes pràctiques concretes i d'una negació de la mateixa en quant a una qüestió física, en referència a un edifici que *et* conté, per exemple.

Negar la llibertat és tan sols maltractar a algú/ ser maltractada o viure en unes condicions determinades? O implica també un desig, una necessitat que volem acomplir, i el fet d'acomplir-la, sense impediments, ens fa sentir lliures?

Si ens basem en una voluntat, els animals tenim voluntat? En quan et perceps a tu mateixa com a quelcom diferent al medi, ets conscient de tu, i de la voluntat de què vols fer? La intel·ligència és, doncs, tan sols humana? I la voluntat és intrínseca a la llibertat? Alguna que estigui privada de llibertat sense saber-ho, ni voler-ho canviar, no es mereix la llibertat? La llibertat té mitges tintes? Les cadenes

mentals són més o menys que les físiques? La llibertat individual o col·lectiva? I la col·lectiva, tan sols dels humans?

Com els hi neguem la llibertat als animals no humans?

El tancament com a màxima expressió de negació de llibertat

Basant-nos en la premissa que el captiveri dels animals ens causa un benefici veurem que no es buscarà una visió objectiva dels fets i que llavors s'obviaran parts del relat, per poder justificar-nos i eliminar qualsevol facció empàtica, seguint així una lògica de: benefici – justificació - no empatia per mantenir el seu tancament. Amb tot això farem que no ens afecti el fet de que estiguin tancades, per poder ser manipulades, *cosificades* –o productivitzades- i usades, ja sigui com a 'matèria prima' (que cal transformar fins arribar a un punt desitjat segons la demanda), amb la seva mort directa per al consum o per a teixits, o amb el seu ús per a la producció d'altres 'aliments derivats', com els ous o la llet.

Els productors són conscients de la realitat que allí s'amaga, i tal i com diu un 'granger' de dofins:

“Si la gent sapigués el que aquí passa, hauríem de tancar, així que deixa de gravar”.

La negació de la seva llibertat passa pel filtre com ja hem indicat dels beneficis que produeixen les animals, ja sigui a nivell del 'producte' final, o a nivell de manteniment de l'espai on "habiten", de llocs de treball que produeixen,... que es podrien agrupar en un tipus de benefici més econòmic. També trobem beneficis a nivell personal, o social, com poden ser anar a la moda, alimentar-te tal i com t'ordenen que ho has de fer els experts,... En fi, capitalisme desenvolupat en base a una negació de llibertat, a una educació rebuda, a una voluntat de tenir companyia (al parlar d'animals domèstics, i el que comporten, com per exemple la perpetuació de la seva cria i la seva venda), al 'progrés', a la tradició, a una cultura normativa, a una curiositat (Zoos), a un entreteniment, a una protecció basada en l'experimentació. Tot això respon al tipus de sistema en el que habitem, en un sistema econòmic capitalista basat en un imaginari especista i antropocentrista, en el qual elegim víctimes depenen del context social. Així com abans les víctimes de Zoos podien ser els esclaus negres, ara ho són els animals no humans. Així com abans les biodones no eren considerades, ara intentant aclivellar el sistema patriarcal, lluiten contra l'opressió. I és que el sistema patriarcal no s'assembla a el sistema especista? Les premisses són les mateixes, la superioritat d'uns vers unes altres, pel bionomi de gènere en un cas, per la diferenciació especista en un altre, veient aquí el canvi en quant a actants.

*“La sonrisa del delfín crea la falsa imagen de felicidad,
aunque esté encerrado en una jaula de cristal”.*

Es com veure la llibertat i no poder accedir a ella, tenir-la tan a prop i a la vegada tan lluny.

Si ens posem a mirar les conseqüències del tenir a humans tancades, les semblances que veurem seran moltes. En els dos casos es tracta de mantenir un ordre: en el cas dels animals més referent a la cultura i en el cas de les persones més referent a un *status quo*. Les dues formes de tancament busquen perpetuar un sistema, un sistema que oprimeix.

La presó humana crea una divisió entre bons i dolents. Les presons no humanes la creen entre humans i no humans. Entre lliures i preses. Entre intel·ligents i no tan intel·ligents. Crea una jerarquia, una superioritat en base a una llibertat física, com indicàvem al principi del text, un dictador i una obedient. *Les que som lliures valem més que els que són esclaus*, i tal com diuen els experts: és millor obeir o acabaràs a la presó, és millor menjar-te un cadàver de vaca assassinada que sinó et posaràs malalt/ta,... ens preguntaran: *De que serveix l'empatia? No hem de ser altruistes amb la gent presa, ni ser solidàries, estan responent a un càstig. No hem de ser comprensives amb les animals preses, són de la nostra propietat, el nostre aliment.*

Tal i com en les presons animals, també aquí es crea un benefici econòmic, tant d'exploració de les persones preses (amb els tallers amb salaris remunerats al voltant de 100 euros al mes, segons alguns testimonis) com de beneficis a nivell de construcció, preservació o atenció (seguretat/càstigs, reinserció) a l'edifici en si.

Una altre idea que és rellevant és el fet de *on* se situen aquests edificis: apartats de la societat, lluny, ocultats de mirades indiscretes. Allunyats trobem també el CIEs, els psiquiàtrics, les granges industrialitzades, escorxadors, centres d'experimentació. Tot allò que sigui desagradable per la societat, que es faci, però no a la vista, i que la societat rebi un tros de carn empaquetat, una crema hidratant amb olor a fruites del bosc o un ou de gallina 'en llibertat', o un pres 're-educat'. Les estructures opressores d'aquesta índole que trobem dins de nuclis urbans o poblats, estan el més camuflades possible, evitant molts cartells o construccions notables. Si no veiem, oblidem. Tot això comporta també que les preses se sentin allunyades, abandonades,...

Ningú ho vol prop, però totes volen ous o presons plenes de 'criminals', tot passat pel sedàs de la ignorància, com passa amb el CIEs.

Sobre el terme presó, i els requisits que ha complir perquè així li en considerem.

Despreciar la presó en qualsevol terme que es plantegi aquesta, com a perpetuadora de l'autoritat contra la qual lluitem. En aquest moment ja no ens basem en el fet de qui menja què o a *qui*, ens basem en el fet de ser conscients de la tortura que influïm en algú tancant-lo en un espai determinat sota unes condicions determinades d'ús, donant-li un final concret, arrencant-li la vida, com a màxima expressió d'autoritat de poder decidir qui viu i qui no.

“Un edificio inmenso en medio de ninguna parte, grandes muros de hormigón, alambre de espino. Individuos privados de su libertad, las horas contadas, la comida insípida, pequeños compartimentos en los que apenas pueden moverse. Individuos que sufren, que quieren escapar, que escapan y se rebelan. Gente que dedica su tiempo y su energía a luchar contra la injusticia que se oculta detrás de esos muros. Gente que dedica su vida a mantener esos muros, a privar a otras de su libertad, gente que se hace rica a su costa. Y una sociedad que mira hacia otro lado, que lo legitima, que se beneficia, que voluntaria o involuntariamente participa en su engranaje. Podríamos estar hablando de cualquier cárcel. Podríamos estar hablando de cualquier centro de explotación animal. Ni estos lugares son tan diferentes entre sí, ni robarle la libertad a individuos humanos es tan diferente

de robársela a individuos de otras especies. Las vivencias de unos y otros son muy parecidas; los valores que perpetúan su opresión y su encierro son los mismos”.

[Introducció del llibre: Asamblea Antiespecista.

En ese sitio maldito donde reina la tristeza***

'Reflexiones sobre las cárceles de animales humanos y no humanos'.]

A continuació s'enumeren algunes característiques relacionades amb presons:

- La ruptura immediata amb l'entorn quotidià, causant sensació de no pertànyer enlloc i d'abandonament.
- Murs alts, reixes, control, vigilància, poca llum, poca ventilació, cadenats,...
- Hi ha empreses que fabriquen edificis per presons humanes i per no humanes. (La Zootècnia vs l'arquitectura penitenciària –del panòptic als mòduls amb video-vigilància; no es té en compte a l'element contenidor, sinó a com es pot influir més control, més aïllament per assimilar que està tancada, ja sigui amb un pany enorme o amb una tanca electricada)
- Algunes entren i surten, d'altres no. Algunes moren en granges i altres moren en vida. Hi ha diferents graus: les gallines usades per pondre ous, o les que s'usen per matar-les; les preses que estan en presó 'normal' o les que estan en FIES.
- Controlar els ritmes vitals.
- Control sobre les necessitats bàsiques o sobre el poder valdre's per elles mateixes. En el cas dels humans es diu que han de complir tres menjars al dia, però segons una rendibilitat. En el cas dels animals es parla de la seva salut en base a uns guanys de l'empresari.
- Control en l'assistència sanitària a criteri del vigilant.
- Control de l'esbarjo.

Veiem com les coincidències no són escasses.

Sobre el que suposa estar en una presó, i si s'acompleix per part de les animals.

La vida que empresona, la vida que tortura. La condemna és dictada per un jutge o per ser d'una espècie. Una condemna que es regeix per la necessitat (o la demanda) externa en el cas dels animals no humans, per marcar un número i un tipus a produir, i que es regeix per la pobresa, la dissidència, el ser contestatària (una acceptació acrítica de les normes), en el cas de les presons humanes, en realitat no es castiga ni el delictes concret, veiem el component social pel que fa a la consideració de delinqüència.

Suposa respondre a una autoritat única, a estar condemnat a un lloc concret, a respondre a una jerarquia, a respondre a unes decisions que prenen unes 'treballadores' per tu. Treballadores que en el cas d'una presó han de fer oposicions i que en un escorxador es justifiquen dient que necessiten feina. Treballadores que necessiten anar-se auto-convencent de que el que fan és correcte, i sobretot necessari, que són com engranatges claus en la cadena estructural del sistema.

Respondre A estar regida per uns drets que et governen (suposadament), mentre et neguen la llibertat. Suposa estar sotmesa a tortura en base a una producció en el cas dels animals o en base a un manteniment de l'ordre establert, en base a una visió més psicològica en el cas de les persones.

Comences a acceptar que ets l'inferior i perds autonomia, et perds en el món de la jerarquització.

Perds l'autonomia en base a unes persones que han de cuidar (controlar) els recintes i no a qui hi ha dins. Et readaptes o mors, sinó ja hem dit que fan els ossos polars en un zoo de la zona tropical.

En els dos casos veurem que estar allà a dins sota les condicions anteriorment esmentades suposa greus alteracions en el mode de comportament i en una afectació física: els sentits (afecció a la vista pel que fa la llum, per exemple, en el cas de les presons humanes i sobretot en casos de FIES; afecció a l'oïda pel que fa a les granges, pel soroll constant de màquines i altres animals apilatonats), impossibilitat de cuidar-se a una mateixa, negació de comunicació amb un entorn, malalties, estrès, ansietat, trastorns psicològics, indefensió apresada, agressivitat i violència (que s'arreglarà amb més violència i amb drogues en ambdós casos), creació de rutines i possibilitat de generar apatia, fins arribar a casos d'autolesió (com la zoocosis) o suïcidi, alteracions en la sexualitat, en la maternitat (com per exemple rebutjar les cries; absència de responsabilització, també en altres àmbits), en l'alimentació.

“[...] justo enfrente de la ventanilla por la cual yo miraba, un ternero me observaba con sus grandes y oscuros ojos [...] Nos miramos fijamente, curiosos, y sentí que teníamos algo en común, bastante en común. Ambos éramos ganado transportado al matadero, sólo que en su caso sería más rápido. Ambos éramos víctimas de los designios de hombres erigidos en amos, él de los suyos, y yo de los que pretendían ser los míos.”

[Tarrío, Xosé. *Huye, hombre, huye: Diario de un preso FIES. Panóptico.*
Barcelona: 1997, Editorial Virus. P. 260.]

Desaprens a ser lliure.

La societat que les necessita, la seva perpetuació.

Sempre modifiquem els càstigs, les presons. Però... Per què necessita la presó una societat? La justificació passa per referir-se a que alguna cosa no va bé, i que és la manera de poder controlar aquest 'error'. La necessitem de veres? Potser al qui no necessitem és al sistema que la vol. El sistema que assassina. Els seus aliats, els seus precursors. Tancar-les o morir en vida.

A continuació s'exposen una sèrie de **textos** que fan referència a situacions que ens poden portar a veure una similitud entre animals preses.

* Aquest text se centra en el context de l'escapament d'animals captives a zoos i el procediment a dur a terme per evitar el que anomenen el 'kaos' * Veiem que en moltes ocasions els abusos que reben les preses, humanes o no, es deuen a respostes a situacions de rebel·lió.

“El Primer Paso es proclamar que las fugas y los ataques son muy poco comunes (...) El Segundo paso del procedimiento de actuación establecido es negar la voluntad ('agency', elegir la respuesta a dar) Las palabras clave a recordar son 'accidente', 'salvaje', e 'instinto' (...) Cada animal cautivo conoce (...) qué comportamientos son recompensados y cuáles son castigados (...) y aún así cometen este tipo de acciones [de escaparse] (...) Es por esto por lo que estos comportamientos pueden ser entendidos como una verdadera forma de resistencia (...) Tienen un concepto de libertad y la desean. (...) El Tercer Paso del procedimiento de actuación establecido es el compromiso público de prevenir que este tipo de incidentes vuelvan a a suceder. (...) El Cuatro paso del procedimiento (...) es manejar las relaciones públicas?”.

[FIERA, Publicación Anarquista por la Liberación Animal.

Insurrecciones animales. 'Un mensaje de Tatiana.

Traducción de la introducción al libro: Fear of Animals,
de H. Arnold'. N° III. Madrid; Mayo 2014 (pgs 12 a 22)]

Podríem intentar analitzar aquest text des d'una perspectiva social o política, des de la perspectiva de la inserció i el seu fals constructe, però per la temàtica que ens ocupa el que seria més interessant es veure les comparatives, tot i que no es faran potser en base a una fugida, sinó a l'inici del procés repressiu com pot ser una detenció o un empresonament. Com veiem, el primer pas es deixar clar que són casos excepcionals, com podrien ser els casos de disturbis en manifestacions, o de 'revoltes' o de gent amb una opinió diferent a la resta, *okupacions*,...: que “les *antisistema*” som poques i que la societat no ha de patir que estem totes controlades, seguint amb el següent punt que fa incidència en el fet de basar les voluntats de la animal en qüestió en base a fets simplistes, com és una oda al salvatgisme, o a la modulació per instints. Traient-li tota raó a l'animal, la despullem d'emocions i per tant la capacitat empàtica de cara a la resta de la societat que no estigui sensibilitzada queda anul·lada, com passa quan es tracta d'una detenció i posterior entrada a presó d'una humana, que el treball més eficient que es fa per part de l'Estat és negar tota connexió d'humanitat en ella.

Pel que fa a les formes de resistència, està clar que totes coneixem o intuïm les conseqüències del que ens podria ocorre si fem X o Y, però la nostra voluntat revolucionaria, d'acció i rebel·lió, encara que amb prudència, és més forta, com en el cas de les animals, i de vegades prenem riscos.

Després veurem que inicien el procés de prevenció (mitjançant càstigs i reformulació a les instal·lacions i modes de procedir; fórmula perfectament aplicable a ambdues naturaleses) i el procés de crear una opinió pública determinada, amb l'ajuda de les connexions polítiques i dels *mass-media*, com per exemple podem veure en els fets ocorreguts el passat 16 de desembre de 2014. “*Millor preses que lliures, un cop lliures mira que fan*”

🐾 **PRESES.**

Els textos presentats a continuació es basen en extractes de preses humanes que expliquen la seva situació a la presó fent una comparació amb les preses no humanes o la seva declaració respecte el tema.

“A pesar de que esta forma de arresto no es nada agradable, mi situación no se compara en absoluto con las condiciones de aislamiento que viven nuestras compañeras presas revolucionarias alrededor del mundo, por ello, necesitamos luchar con la fiereza necesaria desde dentro y fuera de las cárceles, hasta que ellas estén nuevamente en las calles, hasta que logremos que caigan los muros de las jaulas para humanas y no humanas (...) La lucha debe continuar por la liberación total (...) Cualquier ley sólo normará la esclavitud, legalizará el dominio, la tortura, la perpetua autoridad sobre las animales; ellas al igual que nosotras necesitan vivir libres (...) Contra la sociedad carcelaria y sus verdugos, de pie en esta guerra social, contra la sociedad de clases, el Capital, la Autoridad, el aislamiento y las imposiciones.”

[Tercer Comunicat de Henry Zegarrundo,
escrit després de 11 mesos de presó i
8 mesos d'arrest domiciliari total,
militant antiautoritari/anarquista]

“Un vez me encontré a un zorrillo (...) pedía a gritos que le pusiese en libertad. Pero no la liberé (...) Y tal y como me siento ahora, detrás del alambre de espino, a miles de kilómetros de mi familia y amigas, pienso en (...) aquel zorrillo y en todos esos animales para comida, piel o investigación atrapados en sus agujeros infernales más horribles que cualquier prisión que pueda ver.”

[Primera declaració de Kevin Ollif,
des de Illinois State Prison, al febrer de 2014]

Llibre recomanat i consultat per realitzar l'escrit.

Asamblea Antiespecista. *En ese sitio maldito donde reina la tristeza*... 'Reflexiones sobre las cárceles de animales humanos y no humanos'.

“Y una jaula, siempre es una jaula”.

[Descàrrega gratuïta] <http://ochodoscuatroediciones.org/catalogo/>

Tota la nostra solidaritat a totes les preses, el nostre odi més profund a qui mutila la vida, a qui crea oprimides, i a qui s'erigeix com a opressor.

Per cada presa, ens alliberarem mil.
